

צָרֹר הַמֵּר דּוּדֵי לִי, וְדָא נְצַח דְּסָלִיק לָהּ
 בִּימִינָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ
 נְצַח, וּלְבוֹנָה דָּא הוּד, דְּסָלִיק לָהּ בְּגִבּוּרָה, מִכָּל
 אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְּסָלִיק לָהּ בְּעִמּוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, וְאִם לָא סָלְקָא שְׂכִינְתָא בְּצִלוֹתֶיהָ,
 קָרְבָּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא פְּלִבָּא קָא נְחִית
 לְמִיכַל קָרְבָּנָא דִּילִיָּהּ, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְלֵא אֲתַבְּרִי
 בְּעִלְמָא, וְעִלִּיה אֲתַמֵּר (משלי יט כג) גַּם כִּלְאֵי דַעַת נִפְשׁ
 לֹא טוֹב.

וְכֵד סָלְקָא שְׂכִינְתָא בְּצִלוֹתֶיהָ, כִּמְהַ חִיוּן
 וּמְרַכְבָּתָא וְגַלְגְּלֵי דְכוּרְסִיָּא, כְּלָהּ יִתְעָרוּן
 לְגַבְהָ בְּנִגּוּנָא בְּחִדּוּהָ, וּכְלָהּ גְּדַפְיָהּ פְּתִיחָן לְקַבְּלָא
 לָהּ, וְהָא אוּקְמוּהוּ (יחזקאל א יא) וּפְנִיָּהֶם וּכְנִפֵּיהֶם
 פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה.

לשון הקודש

קָרְבָּנו, אוי לו, וטוב שלא נברא בעולם,
 ועליו נאמר גם כלא דעת נפש לא טוב.
 וכשעולה שכינה בתפלתו, כמה חיות
 ומרכבה ונגלגלי הפסא, כלם יתעוררו
 אליה בנגון בשמחה, וכלם כנפיהם
 פתוחות לקבל אותה, והרי פרשוהו
 ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

צָרֹר הַמֵּר דּוּדֵי לִי, וְזֶה נְצַח, שְׁמַעְלָה
 אוֹתָהּ בְּיָמִין. זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹב נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ
 נְצַח, וּלְבוֹנָה זֶה הוּד, שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ
 בְּגִבּוּרָה. מִכָּל אַבְקַת רוּכַל, זֶה צְדִיק
 שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ בְּעִמּוּד הָאֲמְצָעִי, וְאִם לֹא
 עוֹלָה הַשְּׂכִינָה בְּתַפְלָתוֹ קָרְבָּן לְקוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, הָרִי הַכֶּלֶב יוֹרֵד לְאָכַל אֶת

וְכַד סְלָקָא סְלָקָא בְיוֹנָה, וְכַד נְחִתָּת נְחִתָּת
בְּנִשְׂרָא, דְּאִיהִי מְטָרוֹנִיתָא, דְּלֹא דְחִילַת מְכָל
עוֹפִין דְּעֵלְמָא, וְנְחִתָּתָא בְּכַמְהָ מְזוֹנִין לְבְנֵהָא, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב (דְּכָרִים לֵב י"א) בְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיוֹ
יִרְחֵף, (דף מה ע"ב) מָאן גּוֹזְלֵיוֹ, אֵלִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינּוּן בְּגוֹזְלֵיָא מְצַפְצָפִין לָהּ בְּכַמְהָ צַפְצוֹפִין
דְּצִלוֹתָא, וְנְחִתָּת לְגַבֵּיָהּ, לְכָל חַד נְחִתָּתָא לִיָּה
מְזוֹנָא בְּדָקָא יָאוּת לִיָּה, לְמָאן נְחִתָּתָא מְזוֹנָא
דְּאוּרֵיָתָא דְּאִיהִי מְזוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא, לְמָאן נְחִתָּתָא
מְזוֹנָא דְּגוֹפָא, לְכָל חַד בְּפּוֹם רְעוּתֵיָה.

דְּבַר אַחַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן, דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי
צִלוֹתָא דְּשַׁבָּת, דְּצָרִיכִין שְׁפּוֹן לְקַבְּלָא לָהּ
בְּעָרְב שַׁבָּת, דְּאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי, אִיהִי נְחִתָּתָא עַל
רֵאשׁ צְדִיק דְּאִיהִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשׁוֹן לְמוֹדִים

לשון הקודש

מורידה לו מזון כְּרָאוּי לו. לְמִי מוֹרִידָה
 מזון שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא מְזוֹן הַנְּשָׁמָה,
 לְמִי מוֹרִידָה מְזוֹן הַגּוֹף, לְכָל אֶחָד כְּפִי
 רְצוֹנוֹ.

דְּבַר אַחַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן, זוּ הָאִם
הַעֲלִינָה, שֶׁהִיא תְּפִלַּת הַשַּׁבָּת,
שְׁצָרִיכִים שְׁפָתַי לְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּעָרְב
שַׁבָּת, שֶׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי, הִיא יוֹרֶדֶת

וּבְשַׁעוֹלָה, עוֹלָה כְּמוֹ יוֹנָה, וּבְשִׁינְרֶדֶת,
יוֹרֶדֶת בְּנִשְׂרָא, שֶׁהִיא הַגְּבִירָה, שֶׁלֹּא
פּוֹחֶדֶת מְכָל הָעוֹפוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְיוֹרֶדֶת
עִם כַּמְהָ מְזוֹנוֹת לְבְנֵיהָ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
בְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיוֹ יִרְחֵף. מִי הֵם
גּוֹזְלָיו? אֵלֵינוּ הֵם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם כְּמוֹ גּוֹזְלִים
שְׁמַצְצָפִים לָהּ בְּכַמְהָ צַפְצוֹפִים שֶׁל
תְּפִלָּה, וְיוֹרֶדֶת אֲלֵיהֶם, לְכָל אֶחָד

קרינו ליה, ואיהי שריא עליה בין תרין שבון
דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת
לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא
צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין
פל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש
מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי
תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקינו בה חמש צלותין
ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכינתא תתאה, כלילא מתלת
אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשכ"ת, ב"ת
יחידה איהי נקודה בקהל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א
דכליל כל) יומין טבין, עלה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב
על חוג הארץ.

לשון הקודש

והיא ה' עליונה שתקנו בה חמש תפלות
ביום הכפורים.

אבל שבת היא שכינה תחתונה, כלולה
משלשה אבות, שהם שלשת הענפים
של ש' של שבת, ב"ת יחידה היא נקודה
בקהל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל)
ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג
הארץ.

על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון
למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו
בין שתי שפתים, שהם נצח והוד.

ושבת הוא פה, (פתח) שנפתח בערב
שבת לקבל אותה בתפלת השבת הזו,
שהרי תפלת השבת נקראת קבלה,
וממנה מקבלות כל הספירות זה מזה,
ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני
יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה,

אָבֵל נִשְׁמָתָא יִתְרָא בְּשַׁבַּת וּבְיוֹמֵי מִבְּיַן וּבְכָל
 מוֹסָפִין, אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, תּוֹסַפְתּוּ רִוַח
 הַקֶּדֶשׁ, צְלוֹתָא דְשִׁית יוֹמֵי דְחֹל תְּלַת זְמַנִּין בְּכָל
 יוֹמָא, אִיהִי שְׂכִינְתָא תְּתָאָה, כְּלָלָא דְתַמְנֵי סְרִי
 צְלוֹתֵין, תְּלַת זְמַנִּין בְּיוֹמָא, סְלָקִין בְּשִׁית יוֹמֵי ח"י,
 וְעַל שְׁמִיָּה אֶתְקַרֵי תְּפִלַּת כָּל פּ"ה, בְּיוֹמֵי דְחֹל
 אִיִּיתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אָבֵל בְּשַׁבַּת וְיוֹמֵי
 טָבִין אִיִּיתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
 וְוִי לְאַתְתָּא דְאַתְפְּרִנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְהָא
 אוֹקְמוּהוּ בְּיוֹנָה, דְאַתְמַר (בראשית ח יא) וְהִנֵּה עֲלֶה זֵית
 טָרֶף בְּפִיָּה, וְאִמָּאי עֲלֶה זֵית, אֶלָּא אָמַרְתּוּ יוֹנָה,
 רַבּוֹן עֲלֵמִין, תְּהִיא מְזוֹנָא דִּילִי מְסוּרָה בִּידָךְ וְתִהִיא
 מְרִירָא כְּזֵית, וְלֹא תִהִיא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בְּיַד שְׁלִיחַ,
 וְשְׁלִיחַ בְּתַאי אֶתְר דָּא מְטַטְרוּן, וְעוּד שְׂכִינְתָּא

לשון הקודש

בְּשַׁבַּת וְיוֹמֵי טוֹבִים מְבִיאִים לָהּ מְזוֹן עַל
 יְדֵי הַקֶּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי לְאַשְׁה
 שְׂמַתְפְּרִנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְהִרִי פְרִשׁוּהוּ
 בְּיוֹנָה, שְׁנַאֲמַר וְהִנֵּה עֲלֶה זֵית טָרֶף
 בְּפִיָּה, וְלָמָּה עֲלֶה זֵית? אֶלָּא אָמַרְתּוּ
 הַיּוֹנָה, רַבּוֹן הַעוֹלָמִים, יְהִיָּה מְזוֹנֵי מְסוּרָה
 בִּידָךְ וְיִהְיֶה מְרוּר כְּזֵית, וְלֹא יְהִיָּה מְתוּקָה
 וּמְסוּרָה בְּיַד שְׁלִיחַ, וְהַשְׁלִיחַ בְּמָקוֹם הַזֶּה
 זֶה מְטַטְרוּן. וְעוּד, שְׂכִינְתָּא נְקַרְתָּ תְּפִלָּה

אָבֵל נִשְׁמָה יִתְרָה בְּשַׁבַּת וּבְיוֹמֵי טוֹבִים
 וּבְכָל הַמוֹסָפִים, הִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
 תּוֹסַפְתּוּ רִוַח הַקֶּדֶשׁ, תְּפִלָּה שֶׁל שִׁשַּׁת יָמֵי
 הַחַל, שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים בְּכָל יוֹם, הִיא
 הַשְׂכִּינָה הַתְּתוּנָה, הַכְּלָל שֶׁל שְׂמוּנָה
 עֲשָׂרָה תְּפִלוֹת, שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים בְּיוֹם, עוֹלָם
 בְּשִׁשָּׁה יָמִים שְׂמוּנָה עֲשָׂרָה, וְעַל שְׂמוּ
 נְקַרְתָּ תְּפִלַּת כָּל פּ"ה. בִּימֵי הַחַל
 מְבִיאִים לָהּ מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אָבֵל

אתקריאת צלותא דפסחא מספרא דימינא, צלותא
 דראש השנה מספרא דשמאלא, צלותא דשבועות
 מספרא דאמצעיתא, יהו"ה איהי בכל אתר לקבלא
 לה, (ולתקוני מאני קרבא).

דבר אחר שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב),
 מאן ריב יהו"ה ומאן הרים, ריב יהו"ה דא
 שכונתא, הרים אליו אבהו, ריב איהי קטטה
 ומחלקת לקודשא ברוך הוא, על בנהא דאינון
 בגלותא, ובזמנא דלאו אינון בגלותא, איהי ריב
 לגביה על אינון מסכנין דאזלין מתתרכין
 מאתריהו, בגין דירחם עליהו, וקרא אוכת, הדא
 הוא דכתיב (ישעיה כז ה) או יחזק במעוזי, יעשה שלום
 לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכונתא
 דאיהי ריב לגביה על מסכנא, ומאן איהו מסכנא
 דעבדת ריב בגיניה, דא מסכנא דאיהו מספרא

לשון הקודש

הוא על בניה שהם בגלות, ובזמן שאינם
 בגלות, היא ריב אליו על אותם העניים
 שהולכים מגרשים ממקומם כדי שיירחם
 עליהם, והפכתוב מוכית, זהו שפכתוב או
 יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה
 לי. שני שלומות, אחד עם השכינה,
 שהיא ריב אצלו על העני, ומי הוא העני
 שעושה ריב בשבילו? זהו העני שהוא

של פסח מצד הימין, תפלת ראש השנה
 מצד השמאל, תפלת שבועות מצד
 העמוד האמצעי, יהו"ה הוא בכל מקום
 לקבל אותה (ולתקן את כלי הקרב).

דבר אחר, שמעו הרים את ריב יהו"ה,
 מה זה ריב יהו"ה ומה זה הרים? ריב
 יהו"ה זו השכינה, הרים אלו האבות,
 ריב היא קטטה ומחלקת לקודש ברוך

דְּצַדִּיק, וְכָל שֶׁפֶן כַּד צַדִּיק דְּאִיהוּ חָרַב וַיִּבֶשׁ בְּחִי
בְּרַבָּאן דְּצִלוֹתָא, וְצוּזְחִין לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֵתְמַר לְגַבֵּייהוּ (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּבְכַמָּה דְּשְׂכִינְתָא תִּתְּאָה אִיהִי רִיב עַל צַדִּיק
דְּאִיהוּ חִי עֲלָמִין, חָרַב וַיִּבֶשׁ, (חָרַב מִפִּי
מִקְדָּשָׁא וַיִּבֶשׁ מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת), הָכִי אִיהוּ רִיב שְׂכִינְתָא
עֲלָתָה בְּגִינִיהָ עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַלֵּייהוּ
אֵתְמַר (דְּבָרִים יז ח) דְּבָרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעְרֵיךָ, וּבְזִמְנָא
דְּתַרְוֵייהוּ אֵינּוֹן רִיבוֹת בְּגִינִיהָ עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צְוּחַ לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא,
אוּ יַחֲזֹק בְּמַעוּזֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי
(יַשְׁעִיהוּ כז ה), תְּרִי שְׁלוֹמִים, לְקַבֵּל תְּרִי רִיבוֹת, וְקַשְׂיָא
אִיהִי לָהּ מִכְּלָא, אֲפַרְשׁוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִינָהּ, וְדָא אִיהוּ מִחֲלוֹקַת לְשֵׁם שָׁמַיִם.

לשון הקודש

בְּשַׁעְרֵיךָ, וּבְזִמְנָן שְׁשִׁתִּיהֶם הֵן רִיבוֹת
בְּשִׁבְלֵי עִם הַקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַקְּדוּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא צוּעֵק אֵל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, אוּ
יַחֲזֹק בְּמַעוּזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה
לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמִים, בְּנֶגֶד שְׁתֵּי רִיבוֹת,
וְקַשְׂיָא הִיא לָהּ מִחֲלָקַת הַקְּדוּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְכַנְּהָ, וְזוּ מִחֲלָקַת לְשֵׁם
שָׁמַיִם.

מִצַּד שֶׁל צַדִּיק, וְכָל שֶׁפֶן כַּד צַדִּיק שֶׁהוּא
חָרַב וַיִּבֶשׁ בְּשִׁמּוֹנָה עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שֶׁל
הַתְּפִלָּה, וְצוּעֵקִים לְקְדוּשַׁת בְּרִיךְ הוּא,
וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אִזּוּ יִקְרְאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.
וּבְכַמָּה שְׂשִׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא רִיב עַל
צַדִּיק שֶׁהוּא חִי הָעוֹלָמִים, חָרַב וַיִּבֶשׁ,
(חָרַב מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּבֶשׁ מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת) כִּךָּ הוּא רִיב
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה בְּשִׁבְלֵי עִם הַקְּדוּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר דְּבָרֵי רִיבוֹת

וְכַד נְפִילַת, נְפִילַת לְרַגְלוֹי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (רות
 ג ט) **וַתַּגֵּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְאַתְּנַפְּלַת קַדְמֵיהָ**
בְּנְפִילַת אַפָּיִם, בְּגִין צַדִּיק דְּאִיהוּ ח"י עַלְמִין עָנִי
בְּגִלּוֹתָא, וְצַדִּיק כּד אִיהוּ לְכַר מֵאַתְרֵיהָ אֶתְמַר בֵּיהּ
נְשָׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף, וְשְׂכִינְתָּא כּד אִיהוּ לְכַר
מֵאַתְרָהָ אֶתְקַרִּיאַת בְּרִייתָא, אִיהוּ בַר וְאִיהוּ
בְּרִייתָא (דף מו ע"א) **דְּשַׁבַּת דְּאַתּוּסְפָּא לְעָנִי דְּאִיהוּ צַדִּיק,**
יוֹם הַשַּׁבָּת וְדַאי, דְּלִית לֵיהּ מְדִילִיָּה אֶלָּא נְשַׁמְתָּא
יְתִירָה דְּאַתּוּסְפָּא לְגַבִּיָּה בְּגִין שְׂכִינְתָּא, אֶתְקַרִּי אִיהוּ
מוֹסְפָּא שַׁבַּת.

וּבַהּ הוּא זְמַנָּא אֶתְקַרִּיאַת אִיהוּ תּוֹסְפָּתָא,
מִסְפָּרָא דְּיוֹם שַׁבַּת כַּמָּה תּוֹסְפּוֹת נְחַתִּין
עָמָה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּאַתְקַרִּיאֻן נְשַׁמּוֹת יְתִירוֹת,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב נְשַׁמַּת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכו', וְאַלִּין (אֵינּוּן) דְּמִתּוֹסְפָּאן לְעָמָא

לשון הקודש

ודאי, שאין לו משלו אלא נשמה יתרה שנוספת אליו בשביל השכינה, הוא נקרא מוסף שבת. **וּבְאִתּוֹ זְמַן הִיא נְקִרְאָת תּוֹסְפָּתָא, מְצַד שֶׁל יוֹם שַׁבַּת כַּמָּה תּוֹסְפּוֹת יוֹרְדִים עָמָה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, שְׁנִקְרְאוּ נְשַׁמּוֹת יְתִירוֹת. זְהוּ שַׁבְּתוֹב נְשַׁמַּת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכו', וְאַלּוּ (ס)**

וּכְשֶׁנּוֹפְלַת, נּוֹפְלַת לְרַגְלוֹי, זְהוּ שַׁבְּתוֹב וַתַּגֵּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְנוֹפְלַת לְפָנָיו בְּנְפִילַת אַפָּיִם, מְשׁוּם שֶׁצַּדִּיק שְׂהוּא ח"י הַעוֹלָמִים עָנִי בְּגִלּוֹת, וְצַדִּיק כַּשְׂהוּא מַחוּץ לְמַקְוֹמוֹ, נֶאֱמַר כּוּ נְשָׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף, וְכַשְׁשִׁכִּינָה מַחוּץ לְמַקְוֵהָ נְקִרְאָת בְּרִייתָא, הוּא בֶן וְהִיא בְּרִייתָא, שְׁשַׁבַּת שְׁנוֹסְפַת לְעָנִי שְׂהוּא צַדִּיק, יוֹם הַשַּׁבָּת

קדישא בערב שבת ירתין לון תלמידי חכמים
 ביומין דחול, ובהון אתעביד חול קדש, ואלין אינון
 תוספות דקא נחתין מתוספתא.

דודאי שכינתא איהי תקינא דגופא דקודשא
 בריך הוא, איהי ברייתא פד אתמר בה
 (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, ואיהי תוספתא מסטרא דח"י
 עלמין, דאיהו מוסף שבת, ואיהי משנה מסטרא
 דגופא, משנה תורה ודאי, ואיהי התקפא מסטרא
 דדרועא ימינא דמלפא, הדא הוא דכתיב
 (שמות טו ו) ימינד יהו"ה נאדרי בכח, בכח תרגום בתוקפא,
 הצרכה איהי מסטרא דשמאלא, ובדרועא שמאלא
 אחיד בה, ובדרועא ימינא אתקן בה, ויימא קומי
 שבי ירושלם.

ועוד מסטרא דימינא איהי תוקפא לבר נש,
 ומסטרא דשמאלא יהיב לון צרכיהון

לשון הקודש

והיא משנה מצד של גוף, משנה תורה
 ודאי, והיא התקפה מצד של זרוע ימין
 המלך. זהו שכתוב ימינד יהו"ה נאדרי
 בכח, בכח תרגום בתוקפא, הצרכה היא
 מצד של שמאל, ובזרוע שמאל אוהו
 בה, ובזרוע ימין מתקין בה, ויאמר קומי
 שבי ירושלם.

ועוד מצד הימין היא חזק לאדם, ומצד

שנוספים לעם הקדוש בערב שבת,
 יורשים אותם תלמידי חכמים בימי
 החל, ובהם נעשה חל קדש, ואלו הם
 תוספות שיודרים מתוספתא.

שודאי השכינה היא תקון הגוף של
 הקדוש ברוך הוא, היא ברייתא בשמאל
 בה ותגל מרגלותיו, והיא תוספתא מצד
 של ח"י העולמים, שהוא מוסף שבת,

בְּאַרְעַ מִדְבָּרָא, שְׂאֵלָה אִיהִי בְּפוּמָא דְּמִלְפָּא, הָדָא
 הוּא דְּכְתִיב (דברים לב ז) שְׂאֵל אָבוּךָ, וּתְיוֹבְתָא לְגַבִּיָּה
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּגְדֹּךָ, וּבָה פִּר נִשׁ שׂוֹאֵל פְּעֻנִין
 וּמְשִׁיב פְּהֵלְכָה.

שְׂמַעְתָּתָא אִיהִי בְּלָפָא דְּתַמָּן מִחֲשַׁבְתָּה, תִּיקוּ
 אִיהִי כִּד אֶסְתַּלַּק מִלְפָּא מִינָהּ, הָדָא
 הוּא דְּכְתִיב (תהלים לט ג) נְאֻלְמָתִי דּוּמְיָה חֲחִשְׁתִּי
 מִטּוֹב, וּבָה צְלוּתָא בְּחֲשָׁאֵי, וְכִד אִיהִי תִיקוּ אֶתְמַר
 בָּה (משלי א כח) אָז יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

כִּד שְׂרִיא בָּה יְהו"ה אֶתְקִרִיאַת הַגְּדָה, בְּתַהוּא
 זְמַנָּא אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שְׂפָתָה אֶתְקִרִיאַת
 כִּד לֹא יְהִי קוּשְׂיָא וּמִחֲלַקְתָּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
 (ישעיה מד) כָּל גֵּיָא יִנְשָׂא וְכָל חַר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ, וְהָיָה
 הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר, פְּסָק אֶתְקִרִיאַת מִכְּפָה גְּזוּנִין, אִית

לשון הקודש

וּבָה תְּפִלָּה בְּחֲשָׁאֵי, וּכְשִׁהוּא תִיקוּ נְאֻמַּר
 בָּה אָז יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.
 פְּשִׁעוּרְתָּה בָּה יְהו"ה נִקְרְאת הַגְּדָה,
 בְּאוֹתוֹ זְמַן אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שִׁיטָה
 נִקְרְאת בְּשִׁלָּא תְהִיָּה קוּשְׂיָה וּמִחֲלַקְתָּ, זְהוּ
 שְׂפָתוֹב כָּל גֵּיָא יִנְשָׂא וְכָל חַר וְגִבְעָה
 יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר. פְּסָק נִקְרְאת
 מִכְּפָה גְּזוּנִים, יִשׁ אֲנָשִׁים שְׂמִשְׁתַּדְּלִים

הַשְּׂמָאל נוֹתֵן לְהֵם צְרִיבָהִם בְּמִקּוּם
 מִדְּבָר, שְׂאֵלָה הִיא בְּפִי הַמֶּלֶךְ. זְהוּ
 שְׂכְתוּב שְׂאֵל אָבוּךָ, וּתְשׁוּבָה אֵלָיו זְהוּ
 שְׂכְתוּב וַיִּגְדֹּךָ, וּבָה אָדָם שׂוֹאֵל פְּעֻנִין
 וּמְשִׁיב פְּהֵלְכָה.

שְׂמַעְתָּתָא הִיא בְּלֵב שְׂשֵׁם מִחֲשַׁבְתָּה,
 תִּיקוּ הִיא בְּשִׁתְּמִלְךְ הַסְתַּלַּק מִמְּנָה. זְהוּ
 שְׂכְתוּב נְאֻלְמָתִי דּוּמְיָה חֲחִשְׁתִּי מִטּוֹב,

בְּנֵי נֶשֶׁא דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה לְשִׁמְהָ,
 וְאִינוּן בְּעֵלֵי אוּמְנוֹת לְגַבְהָ, אֵית דְּפִסְקִין בֶּה אֲבָנִין
 פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וְלִבְתַּר דְּפִסְקִין לֹון מִתְקַנִּין
 לֹון בְּכַמָּה פְּרוּקִין, וְעַלְיָהּ אֶתְמַר (דברים כז ו) אֲבָנִים
 שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין בְּהוֹן פֶּמָּה בְּנִינִין לְמַלְפָּא
 וְלִמְטְרוֹנֵיתָא לְדִירָא בִּינֵיהוּ.

וְאֵית פְּסָקוֹת דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמִטְרוֹנֵיתָא, וְחֲתָכִין
 לֹון לְכַמָּה סְטָרִין, וְלִבְתַּר מִתְקַנִּין לֹון
 בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְאֶתְחִיזָּא בְּהוֹן מִטְרוֹנֵיתָא קָדָם
 מַלְפָּא, בְּתַהוּא זְמָנָא וְרֵאִיתִיהָ לְזִפּוֹר בְּרִית עוֹלָם
 (בראשית ט טז), וְאֵלִין אִינוּן לְבוּשִׁין דְּכַתְּנָא, דְּאִינוּן אַרְבַּע
 בְּגָדֵי לָבָן וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב, וְאֵית פְּסָקוֹת מֵאֵלִין
 מְאָרִי תְּרִיסִין דְּקָא אֶתְיִין לְבֵי מְדַרְשָׁא, דְּפִסְקִין
 וְחֲתָכִין בְּהוֹן בְּלִישְׁנַהוֹן, דְּאִינוּן פְּרוּמְחִין וְסִיפִין,
 וְאֵלִין אִינוּן פְּרִשְׁיִין וְתְּקִיפִין, כְּמִנְיַחִין קָרְבָּא בִּימָא

לשון הקודש

וְחֻתְכִים אוֹתָם לְכַמָּה אֲדָדִים, וְאַחַר כֵּן
 מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכַמָּה פְּרוּקִים, שְׁתַּרְאָה
 בְּהֵם הַגְּבִירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 וְרֵאִיתִיהָ לְזִפּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵלוֹ הֵם
 לְבוּשֵׁי הַכֹּהֵן, שְׁהֵם אַרְבַּע בְּגָדֵי לָבָן
 וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב, וְיֵשׁ פְּסָקוֹת מִבְּעֵלֵי
 הַמְּגִנִּים הֵלְלוּ שְׂפָאִים לְבֵית הַמְּדַרְשָׁא,
 שְׂפּוֹסְקִים וְחֻתְכִים בְּהֵם בְּלִשׁוֹנָם, שְׁהֵם

בְּתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה לְשִׁמְהָ, וְהֵם בְּעֵלֵי
 אֲמְנוֹת אֵלֵיהָ, יֵשׁ שְׂפּוֹסְקִים בֶּה אֲבָנִים
 כְּהָרִים וְסִלְעִים חֲזֻקִים, וְאַחַר שְׂפּוֹסְקִים
 אוֹתָם, מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכַמָּה יְשׁוּבִים,
 וְעַלֵיהֶם נֶאֱמַר אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה,
 וְעוֹשִׂים בְּהֵם כְּמָה בְּנִינִים לְמֶלֶךְ וְלַגְּבִירָה
 לְדוֹר בִּינֵיהֶם.

וְיֵשׁ פְּסָקוֹת שְׁהֵן לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה,

וּבִיבְשֵׁתָא, דַּאיִנּוֹן אֲוִרֵייתָא דְבִכְתָּב וְאֲוִרֵייתָא
דְּבַעַל פּה.

זְכָאִין אִינוֹן אִם מִלְכָּא בִינֵיהוּ דַּאיְהוּ עֲמוּדָא
דַּאֲמַצְעֵיתָא, כְּלִיל תְּרִין תּוֹרוֹת דַּאֲנּוֹן
תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פּה, דַּאֲתִיְהִיבוּ
מִימִנָּא וּמִשְׂמַאלָא, דְּבִיה נַצְחִין קְרָבָא, וְוִי לֹון
לְאֵלִין דִּיעֲלוֹן לְאַנְחָא קְרָבָא בְּתִרִין תּוֹרוֹת כְּלָא
מִלְכָּא, דַּעֲלִיְהוּ אֲתָמֹר (תהלים יט ד) אִין אֲמֹר וְאִין
דְּבָרִים כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם, כָּל בַּעֲלֵי אוֹמְנִיּוֹת
מִשְׂתַּכְּחִין בְּתּוֹרָה שְׂבַעַל פּה, וְאִיְהִי מִלְגָּאוּ, הֲדָא
הוּא דְכִתִּיב (שם מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מִלְךְ פְּנִימָה.

אִיְהִי הֶלְכָה דְּמִלְכָּא, כַּד אִיְהִי אֲזֵלַת גְּבִייה בְּתִרִין
שׁוֹקִין דַּאיִנּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְכַד סְלִיקַת
בְּנוֹפָא בְּתִרִין דְּרוּעוֹי דְּמִלְכָּא אֲתִקְרִיאַת כְּבֻלָּה,
וְכַד נְשִׁיקַת לִיה בְּפּוֹמִיָּה אֲתִקְרִיאַת אֲוִרֵייתָא דְּבַעַל

לשון הקודש

תורות כלי המלך, שעליהם נאמר אין
אמר ואין דברים כלי נשמע קולם, כל
בעלי אמניות נמצאים בתורה שבעל
פה, והיא מבפנים. זהו שכתוב כל
כבודך בת מלך פנימה.

היא ההלכה של המלך, כשהיא הולכת
אליו בשתי שוקים, שהם שני עמודי
אמת, וכשעולה בנוף בשתי זרועות

ברמחים וחרבות, ואלו הם פרשים
ותקיפים, בעורכי קרב בים וביבשה,
שהם תורה שבעל פה. **אשריהם** אם המלך ביניהם, שהוא
העמוד האמצעי כולל שתי תורות, שהן
תורה שבעל פה ותורה שבעל פה, שנתנו
מימין ומשמאל שבו מנצחים בקרב, או
להם לאלו שיכנסו לערך קרב בשתי

פּה, בְּהִיּוֹא זְמַנָּא דְסַלְקָא לְפּוּמָא דְמַלְכָּא, מִיַּד
 יִתְקַיִים בְּרַעְיָא מְהִימְנָא (במדבר יב ח) פּה אֶל פּה אֲדַבֵּר
 בּוּ, כַּד קָמַת עַל רַגְלָהּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה,
 אֲתַקְרִיאַת הֶלְכָּה לְמִשָּׁה מְסִינִי, וְכַד שְׂרִיָּא
 בְּדַרוּעוּי (ד' טו ע"ב) דְּמַלְכָּא, אֲתַקְרִיאַת קַבְלָה לְמִשָּׁה
 מְסִינִי, וְכַד שְׂרִיָּא בְּפּוּמָא דְמַלְכָּא מִיַּד פּה אֶל פּה
 אֲדַבֵּר בּוּ, וְכַד אִיהִי מְרַחְקָא הֶלְכָּה מִמִּשָּׁה,
 שְׂכִינְתָּא אִיהִי רִיב לִיהוּ"ה לְתַתָּא, וְכַד לֹא אִיהִי
 בְּדַרוּעוּי קַבְלָה, אִיהִי רִיב לְעֵילָא.

וּבְגִין דָּא שְׂמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה, אֲלִין תְּלַת
 אַבְתָּן, מֵאִי רִיב דְּלַחוּן, דָּא שְׂכִינְתָּא,
 וּבְהַפּוּד אֲתוּן רִי"ב אִיהוּ רַבִּי, דְּאִיהוּ רַבִּי מֵאַרְצֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְעַמִּיה אִיהִי שְׂכִינְתָּא רִיב, וְהָאִיתָנִים אֲלִין
 תְּרִי תַנְאִי, אִיתָנִים בְּהַפּוּד אֲתוּן תַנְאִים, מוֹסְדֵי
 אַרְצֵי אֲלִין צְדִיק וְצַדִּיק.

 לשון הקודש

פּה אֲדַבֵּר בּוּ, וּבְשָׂהִיא מְרַחְקַת - הֶלְכָּה
 מִמִּשָּׁה, הַשְׂכִּינָה הִיא רִיב לִיהוּ"ה לְמַטָּה,
 וּבְשָׂאִינָה בְּזוּרְעוּ - קַבְלָה, הִיא רִיב
 לְמַעְלָה.

וּמִשּׁוּם זֶה שְׂמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה,
 אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, מֵהוּ הָרִיב שְׁלֵהֶם?
 זו הַשְׂכִּינָה, וּבְהַפּוּד אֲוִתִּיּוֹת רִי"ב הוּא
 רַבִּי, שְׁהוּא רַבִּי מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַמּוּ

הַמְלִךְ נִקְרָאת קַבְלָה, וּבְשָׂנוּשְׁקַת אוֹתוּ
 בְּפִיו, נִקְרָאת תּוֹרָה שְׂבַעֲל פּה. בְּאוֹתוּ
 זְמַן שְׂעוּלָה לְפִי הַמְלִךְ, מִיַּד יִתְקַיִים
 בְּרוּעָה הַנְּאָמֵן פּה אֶל פּה אֲדַבֵּר בּוּ.
 בְּשְׂעוּמְדַת עַל רַגְלָהּא בְּגִלוּת הָאֲחֵרוּנָה
 נִקְרָאת הֶלְכָּה לְמִשָּׁה מְסִינִי, וּבְשָׂשׁוּרָה
 בְּזוּרְעוֹת הַמְלִךְ נִקְרָאת קַבְלָה לְמִשָּׁה
 מְסִינִי, וּבְשָׂשׁוּרָה בְּפִי הַמְלִךְ, מִיַּד פּה אֶל

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים, מָאן הָרִים אֲלֵין תְּלַת
 נְקוּדֵין דְּאֵינוּן סְגוּ"ל, וְהָאֵיתָנִים אֲלֵין תְּרִין
 נְקוּדֵין דְּאֵינוּן צַר"י, וְעוּד שְׁמַעוּ הָרִים מָאן הָרִים
 אֲלֵין תְּלַת נְקוּדֵין תְּנַיִנִין דְּאֵינוּן שׁוּר"ק, וְאֵיתָנִים
 אֵינוּן תְּרִין נְקוּדֵין תְּנַיִנִין דְּאֵינוּן שְׁב"א.

מַאי רִיב יְהוּ"ה דָּא חִיר"ק, רִיב יְהוּ"ה לְעֵילָא
 חוּל"ם, רִיב יְהוּ"ה לְתַתָּא חִיר"ק, תְּרִי רִיבּוֹת
 אֵינוּן עַל שׁוּר"ק, דְּאֵיתָהוּ (חד) צְדִיק קְשׁוּרָא
 דְּתַרְוֵייהוּ, (עמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא) כִּד אֵיתָהוּ מְתַרְחַק מִנְיֵיהוּ
 אֵיתָהוּ רִיב, וְכִד מְתַקְשֵׁר בֵּין תְּרִוּיָהוּ אֵיתָהוּ רַבִּי,
 וְאֵיתָהוּ שְׁלוֹם, וְאֵיתָהוּ קְשֵׁר, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית
 מד ל) וַנִּפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוּ.

וְעוּד תְּרִי רִיבּוֹת אֵינוּן, חַד צְדִיק, וְחַד עֲמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא, חַד אֵיתָהוּ רִיב בֵּין אָבָא וְאָמָא.

לשון הקודש

מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה? זֶה חִיר"ק, רִיב יְהוּ"ה
 לְמַעְלָה חוּל"ם, רִיב יְהוּ"ה לְמַטָּה חִיר"ק,
 שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם עַל שׁוּר"ק, שֶׁהוּא צְדִיק
 (אחד), הַקְּשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, (העמוד האמצעי),
 כְּשֶׁהוּא מְתַרְחַק מֵהֶם הוּא רִיב,
 וְכְשֶׁנִּקְשֵׁר בֵּין שְׁנֵיהֶם הוּא רַבִּי, וְהוּא
 שְׁלוֹם, וְהוּא קְשֵׁר. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַנִּפְשׁוּ
 קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוּ.
 וְעוּד שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם, אֶחָד צְדִיק וְאֶחָד

הַשְּׂכִינָה הִיא רִיב, וְהָאֵיתָנִים אֵלוּ שְׁנֵי
 תְּנַאִים, אֵיתָנִים בְּהַפּוּךְ אוֹתוֹת
 תְּנַאִים, מוֹסְדֵי אֶרֶץ אֵלוּ צְדִיק וְצְדִיק.
 דְּבַר אַחַר, שְׁמַעוּ הָרִים, מִי הָהָרִים? אֵלוּ
 שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁהֵן סְגוּ"ל, וְהָאֵיתָנִים אֵלוּ
 שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁהֵן צַר"י. וְעוּד שְׁמַעוּ הָרִים,
 מִי הָהָרִים? אֵלוּ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת שְׁהֵן
 שׁוּר"ק, וְאֵיתָנִים הֵם שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת
 שְׁהֵן שְׁב"א.

דאנון קמ"ץ ופת"ח, דא עמודא דאמצעייתא איהו
 ריב בינייהו, (נ"א דאנון ריב בין אבא ואימא דאנון, קמ"ץ
 ופת"ח, ואמאי אינון ריב בינייהו), בגין שכינתא דלית לה
 מזונא בגלותא, בגין דתרעא איהו פת"ח, דאתמר
 ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידי, דאיהו י' חכמה,
 קמ"ץ סתום, עליה אתמר פותח את ידי ומשביע
 לכל ח"י, ודא ח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן,
 איהו חרב ויבש בעלותא דאיהו שכינתא, ובגין
 דא איהו עלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין
 אבא ואימא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה,
 עמודא דאמצעייתא נחית מלא, ומהלך חמש
 מאה שנין, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י
 ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא

לשון הקודש

שמונה עשרה ברכות, הוא חרב ויבש
 בתפלה שהוא שכינה, ומשום זה הוא
 תפלה יבשה, בשבילם הוא ריב בין
 אבא ואימא.

ובשנפתח קמ"ץ בפת"ח, שהוא השער
 שלו, העמוד האמצעי יורד מלא, ומהלך
 חמש מאות שנים עד שמגיעים לח"י
 העולמים, (שהוא כולל שמונה עשרה ברכות)
 ומתמלא מהם, וממנו משקים את

העמוד האמצעי, אחד הוא ריב בין
 אבא ואימא, שהם קמ"ץ ופת"ח, זה
 העמוד האמצעי הוא ריב ביניהם, (שהוא
 ריב בין אבא ואימא, שהם קמ"ץ ופת"ח. ולמה הם ריב ביניהם?)
 משום שלשכינה אין מזון בגלות, משום
 שהשער הוא פת"ח, שנאמר בו פותח
 את ידי שהוא י' חכמה, קמ"ץ סתום,
 עליו נאמר פותח את ידי ומשביע לכל
 ח"י, וזה ח"י העולמים, שהוא כולל

דַּאִיהִי צְלוֹתָא, וּמַאי דִּהְוָה יַבְשָׁה קָרָא לִיה אַרְיָן,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א 1) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה
 אַרְיָן, לְמַעַבְד פִּרְיָן וְאִיבִין, דַּאִינוּן אַרְעָא קַדִּישָׁא
 דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יא) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא.

וְעַמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא פִּד סְלִיק לְאַבָּא וְאִימָא
 לְנַחְתָּא מְזוּנָא מִתְּמִין, קָלִיָּה סְלִקָּא עַל
 כָּל אִינוּן נְחָלִין וּמְבוּעִין, וְכַד נַחְתָּא קָלִיָּה נַחְתָּא
 עַל כָּל אִינוּן נְחָלִין וּמְבוּעִין דְּאוּרֵיָתָא, הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב (תהלים צג ג) נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, נְשָׂאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם, נְשָׂאוּ נְהָרוֹת אֱלִין אִינוּן תִּירִין נְקוּדִין דַּאִינוּן
 צַרִי, מָאן אִיהוּ דְסְלִיק עַל גְּבִיָּתוֹ בְּתִירִין דְרוּעִין,
 דָּא חוּלָם, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידוּ סְגוּלְתָּא, וּמָאן אִיהוּ
 דְנַחֲתִית תְּחוּתֵיָּהוּ בְּתִירִין שׁוּקִין, דָּא חִירָק, וּבִיָּה
 אֲתַעְבִּידוּ סְגוּלָּא.

לשון הקודש

אותם נחלים ומעינות, וכשיוֹרד, קולו
 יורד על כל אותם נחלים ומעינות
 התוֹרָה. זהו שְׁפַתוֹב נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה,
 נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. נְשָׂאוּ נְהָרוֹת, אֱלוֹ
 אוֹתָם שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁהָם צַרִי, מִי הוּא
 שְׁעוּלָה עַל גְּבִיָּתוֹ בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת? זֶה
 חִלָּם, וְכוּ נַעֲשִׂים סְגוּלְתָּא, וּמִי הוּא
 שְׁיוֹרֵד תְּחַתֵּיהֶם בְּשְׁתֵּי שׁוּקִים? זֶה

השְׁכִינָה שֶׁהִיא תְּפִלָּה, וּמַה שְׁהִיא יַבְשָׁה
 קוֹרָא לוֹ אַרְיָן. זֶהוּ שְׁפַתוֹב וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אַרְיָן, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת
 וּנְצָנִים, שְׁהָם הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 לְמַטָּה. זֶהוּ שְׁפַתוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא.

וּכְשֶׁעוּלָה הַעֲמוּד הָאִמְצַעִי לְאַבָּא וְאִמָּא
 לְהוֹרִיד מְזוּן מַשָּׁם, קוֹלוֹ עוֹלָה עַל כָּל

בְּהֵוֹא זְמַנָּא נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, דְּאִיהוּ קוֹל
 יַעֲקֹב, קוֹל הַשּׁוֹפָר, וּלְאֵן סִלְקִין לִיָּה
 לְגַבֵּי אַבָּא וְאִמָּא, וְכַד נְחִית נְחִית בְּתַרִּין נְקוּדִין
 דְּאִינוּן שְׁבָ"א תַרֵּי יַרְכִי קְשׁוּט, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שם) יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָבִים, כְּגוֹן עַל כְּתֵף יִשְׂאוּ (במדבר
 ז ט).

(ואבא נחית) בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ שׁוּר"ק בְּנְקוּדַת (חיר"ק)
 הֲדָא, כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחוּקָק סְפוּן (דברים לג כא),
 קְשׁוּרָא דְתַרִּין יַרְכִין דְקְשׁוּט, דְּאִיהוּ דְכָבִים, דְּדָךְ יָם,
 דְּדָךְ דְּכֻלִּיל כ"ד אֶתְוּוֹן דְּיַחְוּדָא תַנְיִנָּא, עֲלִיָּה
 אֶתְמַר (תהלים עד כד) אַל יָשׁוּב דְּךָ נְכָלָם, דְּדָךְ אִיהוּ
 בְּכ"ד סְפָרִים דְּאֶזְרִייתָא, וְשְׂכִינְתָּא (בראשית כד טו) וְכַד"ה
 עַל שְׂכֻמָּה, וְכַד צַדִּיק אִיהוּ מְלֵא מַעְמוּדָא
 דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם טז) וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל.

לשון הקודש

(חיר"ק) אחת, כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחוּקָק סְפוּן,
 קְשׁוּרָא שֶׁל שְׁתֵּי יַרְכִים שֶׁל אֶמֶת, שֶׁהוּא
 דְכָבִים, דְּדָךְ יָם, דְּךָ שְׂפוּלָל כ"ד אוֹתִיּוֹת שֶׁל
 הַיְחוּד הַשְּׁנַי, עֲלִיו נֶאֱמַר אַל יָשׁוּב דְּךָ
 נְכָלָם, דְּדָךְ הוּא בְּעֵשְׂרִים וְאַרְבָּעָה סְפָרִים
 שֶׁל הַתּוֹרָה וְשְׂכִינָה, וְכַד"ה עַל שְׂכֻמָּה,
 וְכַשֶּׁהצַּדִּיק מְלֵא מִן הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל.

חיר"ק, ובו הם נעשים סגול".
 בְּאוֹתוֹ זְמַן נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, שֶׁהוּא
 קוֹל יַעֲקֹב, קוֹל הַשּׁוֹפָר, וְלֹאִיפָּה מַעֲלִים
 אוֹתוֹ? לְאַבָּא וְאִמָּא, וְכַשִּׁיזְרַד, יוֹרֵד
 בְּשְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁהֵן שְׁבָ"א, שְׁתֵּי יַרְכִים
 שֶׁל אֶמֶת. זֶהוּ שְׂכֻתוֹב יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 דְכָבִים, כְּגוֹן עַל כְּתֵף יִשְׂאוּ.
 (ואבא יורד) בְּצַדִּיק שֶׁהוּא שׁוּר"ק, בְּנְקוּדַת

סְלִיקַת הַאי נְקוּדָה דְאִיהוּ חַד שׁוּר"ק עַל תְּרִין
 דְאֵינוּן שְׁב"א, וְאֶתְעִבִּידוּ שׁוּר"ק, בְּתַר
 דְאִיהוּ מְלִיא מִסְטָרָא דִילֵיהּ וּמִסְטָרָא דְעֵמוּדָא
 דְאֶמְצָעִיתָא, אֶתְמַר בְּשְׁכִינְתָא וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל,
 וְתוֹרַד כְּדָה מֵעַל שְׁכֻמָּה, כָּל הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּכָרוּךְ,
 וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, סְלִיקַת
 וְדַאי מְגַלּוּתָא לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, בְּהַאי שְׁעִתָּא
 (דף מ ע"א) אִיהוּ אֹמְרַת לְגַבֵּי צְדִיק (בראשית כד יח) וְתֹאמֶר שְׁתֵּה
 אֲדוּנִי, וְגַם גְּמִלִיד אֲשַׁקֶּה, דְאֵינוּן גְּמוּלִי מִחֻלְבּ.

וְעוֹד חוּל"ם אֶתְקָרִי עֵמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא לְגַבֵּי
 מוּחָא, וְחִיר"ק לְגַבֵּי לְבָא, שׁוּר"ק אֶתְקָרִי
 בְּקִשׁוּרָא דְתְרוּנֵיהּ, וְעוֹד חוּל"ם אֶתְקָרִי בְּכָל סְטָרָא
 דִּימִינָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא ב יג) עַל כָּל קָרְבָּנְךָ
 תִּקְרִיב מִלַּח, וְחִיר"ק אֶתְקָרִי בְּכָל סְטָרָא דְשְׁמַאלָא,
 וְאִיהוּ שׁוּר"ק קִשׁוּרָא דְתְרוּנֵיהּ, וְעוֹד חוּל"ם אֶתְקָרִי

לשון הקודש

לְצְדִיק, וְתֹאמֶר שְׁתֵּה אֲדוּנִי וְגַם גְּמִלִיד
 אֲשַׁקֶּה, שְׁהִם גְּמוּלִי חֻלְבּ.
 וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא הָעֵמוּד הָאֶמְצָעִי לְמַחַ,
 וְחִיר"ק אֶל הַלֵּב, שׁוּר"ק נִקְרָא בְּקִשְׁרָא שֶׁל
 שְׁנֵיהֶם, וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא בְּכָל צֶד הַיְמִין.
 זֶהוּ שְׁכֻתוֹב עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מִלַּח.
 וְחִיר"ק נִקְרָא בְּכָל צֶד הַשְּׂמֹאל, וְהוּא
 שׁוּר"ק הַקִּשְׁרָא שֶׁל שְׁנֵיהֶם. וְעוֹד חוּל"ם

עוֹלָה הַנְּקוּדָה הַזֹּאת, שֶׁהוּא שׁוּר"ק אֶחָד,
 עַל שְׁנַיִם שְׁהִם שְׁב"א, וְנִנְעָשִׁים שׁוּר"ק.
 אַחַר שֶׁהוּא מְלֵא מְצוּדוֹ וּמְצוּד הָעֵמוּד
 הָאֶמְצָעִי, נִאֶמַר בְּשְׁכִינְתָּהּ וְתַמְלָא כְּדָה
 וְתַעֲל, וְתוֹרַד כְּדָה מֵעַל שְׁכֻמָּה, כָּל
 הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּכָרוּךְ, וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל,
 כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, עוֹלָה וְדַאי מִן
 הַגְּלוּת אֶל בַּעֲלָהּ. בְּשַׁעֲהָ הַזֹּאת הִיא אֹמְרַת

באימא עלאה, יום הכפורים דאיהו עשור, וביה
 יהא מוח"ל וסולת חובין דעמיה, וחיר"ק אתמר
 באימא תתאה, וביה חור"ק עליו שניו על סמא"ל,
 דאשתעביד בבנוי דשכינתא בגלותא.

דבר אחר נשאו נהרות קולם, דא תרין זמני
 דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא,
 וסלקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים, דאינון
 ימינא ושמאלא, בתרווייהו סלקין קלא דאיהו
 עמודא דאמצעיתא, לגבי מאן סלקאן ליה לגבי
 אימא עלאה, דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא
 ערב ובקר, ואינון חמשין תרעין דבינה, קראן ליה
 בהון, דנחת לגבי צדיק וצדק.

דאיהו ד"ך בשוקא ימינא, ואיהי פדה על
 שכמה בשוקא שמאלא, דאינון תרי

לשון הקודש

ונקרא באם העליונה יום הכפורים שהוא
 עשור, ובו יהיה מוח"ל וסולת חטאי עמו,
 וחיר"ק נאמר באם התחתונה ובו חור"ק
 עליו שניו על סמא"ל, שהשתעבד בבני
 השכינה בגלות.
 דבר אחר, נשאו נהרות קולם, זה
 פעמים שמיחדים ישראל את הקדוש
 ברוך הוא, ומעלים לו בו קול ערב ובקר
 וצהרים, שהם ימינו ועשרים וחמש
 בשמאל ערב ובקר, והם חמשים שערי
 בינה, קוראים לו בהם, שיורד אל צדיק
 וצדק.

שהיא ד"ך בשוק ימין, והיא פדה על

שתיא ד"ך בשוק ימין, והיא פדה על

סמכי קשומ, ובגין דא ישאו נהרות דכנים, ד"ך
 י"ם, ואיהו ד"ך בכ"ד אתון דברוך שם כבוד
 מלכותו לעולם ועד דערבית, ואיהו ד"ך בכ"ד
 אתון דשחרית, ורזא דמלה ושמתי כ"דכ"ד
 שמשותיך (ישעיה נד יב). ואיהו כד"ה בתרוייהו, ואל
 ישוב ד"ך נכלם.

וצריך דלא אשתמע קלא בהוא דך, אלא
 ישאו נהרות, נשאו לא כתיב אלא ישאו,

בגין על פתך ישאו, בההיא זמנא (בראשית כד
 טז) ותמלא כדה ותעל, ותאמר שיה אדוני וגם
 לגמליך אשקה, אליו אינון רמ"ח תיבין דארבע
 פרשיין דיהודא דקריאת שמע, דבכלהו אינון
 רמ"ח אברים דכלילן בפריית דאיהו צדיק, כלהו
 אתשקיין על ידי שכינתא, דאיהו כ"ד י"ם.

לשון הקודש

בשביל, על פתך ישאו. פאותו זמן
 ותמלא כדה ותעל, ותאמר שיה אדוני
 וגם לגמליך אשקה, אלו הם מאתים
 ארבעים ושמונה תבות של ארבע
 הפרשיות של היהוד של קריאת שמע,
 שפכלם הם מאתים ארבעים ושמונה
 האברים שכלולים בפריית שהוא צדיק,
 כלם נשקים על ידי השכינה, שהוא כ"ד
 י"ם.

שכמה בשוק שמאל, שהן שני עמודי
 אמת, ומשום זה ישאו נהרות דכנים, ד"ך
 י"ם, והוא ד"ך בעשרים וארבע אותיות
 של ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 של ערבית, והוא ד"ך בעשרים וארבע
 אותיות של שחרית, וסוד הדבר -
 ושמתי כ"דכ"ד שמשותיך, והיא כד"ה
 בשניהם, ואל ישב ד"ך נכלם.

וצריך שלא ישמע קול בהוא דך, אלא
 ישאו נהרות, לא כתוב נשאו אלא ישאו,

כ"ד ספרין דאורייתא, ודאי אינון כ"ד דאתמלי
 מן ימא עלאה דאורייתא, דאיהי כלילא
 דתמשין אתון דיהודא, דאינון כ"ה וכ"ה, דמיחדין
 בהון לקודשא בריך הוא תרין זמנין, וכד סליק
 י"ם תמשין, דא איהו ישאו נהרות דכבים, בהפוך
 אתון דך ואיהו כ"ד, ודך איהו צדיק בהאי פד,
 בגין דאיהו תבירא בגלותא, שכינתא דאיהי פד
 עליה אתמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדפה אלהי"ם לא
 תבוה, צדיק איהו דך במיא דאורייתא.

ואיהו פתית במשחא דאורייתא, הדא הוא
 דכתיב (במדבר כח ה) שמן פתית, אימתי,
 בזמנא דאסתלק ו' מן ה', ואשתארת ד', דלת
 ודאי, ובגין דא שמן פתית רביעית ההין, רביעית
 ה"א ודאי, דאתחזרת דל"ת, וזהווא פתית איהו ו'

 לשון הקודש

השכינה שהיא כד עליה נאמר לב
 נשבר ונדפה אלהי"ם לא תבוה, צדיק
 הוא דך במים של התורה.

והוא כתיב בשמן של התורה. זהו
 שכתוב שמן פתית. מתי? בזמן
 שהסתלק ו' מן ה', ונשארה ד', דלת
 ודאי, ובשביל זה שמן פתית רביעית
 ההין, רביעית היא ודאי, שחזרה דל"ת,
 ואותו כתיב הוא ו' ועירה, השלמות של

עשרים וארבעה הספרים של התורה,
 ודאי הם כ"ד שנתמלא מן הים העליון
 של התורה, שהיא כללות של משים
 אותיות היחוד, שהם עשרים וחמש
 ועשרים וחמש שמיחדים בהן את
 הקדוש ברוך הוא פעמים, וכשעולה י"ם
 חמשים, זהו ישאו נהרות דכבים, בהפוך
 אותיות דך, והוא כ"ד, ודך הוא צדיק
 כפד הנה, משום שהוא שבור בגלות,

זַעֲרָא, שְׁלִימוּ דְה', וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (שמות לא יז) בִּינִי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא לְעוֹלָם, אֹתָהּ ה' וְדָאֵי,
 וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיָּאתָּהּ עַל שְׁמֵיהּ, יוֹם הַשְּׁשִׁי,
 ה"א דְשִׁשִּׁי.

מְקוֹלוֹת מִיּוֹם רַבִּים (תהלים צג ד), אֵלִין שְׁבַע (קל"ז)
 שְׁמָהּ, דְּמַתְּפִלְגִין לְשַׁבְּעָה נְהָרוֹת,
 וּבְלִהוֹן מַתְּפִלְגִין בְּהַהוּא נְהָר דְּנַפִּיק מֵעֵדוֹן, וְאֵינוֹן
 בְּהָבוּ לִיהו"ה, שְׁבַע אֵינוֹן דְּאֲזִלִין עַל שְׁבַע שְׁמָהּ,
 דְּאֵינוֹן אַבְגִּית"ן וְכוּ', וְאֵינוֹן שְׁבַע סְפִירָן, (שם כט ג)
 קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם דָּא חֶסֶד וְאִיהוּ אַבְגִּית"ן,
 דְּמַתְּפִן מִיָּא דְּאוֹרֵיָּתָא, קוֹל יְהו"ה בְּפִתְּהּ דָּא קר"ע
 שִׁט"ן וְדָא גְבוּרָה, קוֹל יְהו"ה בְּהֶדְרָה דָּא נַגִּיד יב"ש
 וְדָא תַּפְאֲרָתָא, בְּסָאוּ בְּשִׁמ"ש נַגִּיד"י (שם פט לד), וְבִיָּה
 אֲתָמַר לְמֹשֶׁה (שמות לד י) נַגִּיד כָּל עַמּוּדָא אֲעֵשֶׂה
 נְפִלְאוֹת, קוֹל יְהו"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים (תהלים כט ז) דָּא

לשון הקודש

שְׁבַע שְׁמוֹת, שְׁהִם אַבְגִּית"ן וְכוּ', וְהִם
 שְׁבַע סְפִירוֹת. קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם זֶה
 חֶסֶד, וְהוּא אַבְגִּית"ן, שְׁמֵשׁ הַמַּיִם שֶׁל
 הַתּוֹרָה. קוֹל יְהו"ה בְּפִתְּהּ, זֶה קר"ע שִׁט"ן,
 וְזוֹ גְבוּרָה. קוֹל יְהו"ה בְּהֶדְרָה, זֶה נַגִּיד
 יב"ש, וְזֶה תַּפְאֲרָתָא, בְּסָאוּ בְּשִׁמ"ש נַגִּיד"י,
 וְכוּ' נֹאמַר לְמֹשֶׁה נַגִּיד כָּל עַמּוּדָא אֲעֵשֶׂה
 נְפִלְאוֹת. קוֹל יְהו"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים (תהלים כט),

ה', וְעֲלִיָּה נֹאמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹתָהּ הוּא לְעוֹלָם, אֹתָהּ ה' וְדָאֵי, וּמִשׁוּם זֶה
 נְקִרְיָתָהּ ה' עַל שְׁמוֹ, יוֹם הַשְּׁשִׁי, ה"א שֶׁל
 הַשְּׁשִׁי.
 מְקוֹלוֹת מִיּוֹם רַבִּים, אֵלִין שְׁבַע (קולות)
 שְׁמוֹת, שְׁנַחֲלָקִים לְשַׁבְּעָה נְהָרוֹת, וּבְכֻלָּם
 נְחָלָקִים בְּאוֹתוֹת הַנְּהָר שְׁיֻצָא מֵעֵדוֹן, וְהִם
 בְּהָבוּ לִיהו"ה, שְׁבַעֲהֶם שְׁהוֹלְכִים עַל

בט"ר צת"ג וְדָא נְצ"ח, קול יהו"ה תוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ
 דָּא חק"ב טנ"ע וְדָא הו"ד, קול יהו"ה יְחִיל מְדַבֵּר
 דָּא יג"ל פז"ק דְּאִיהוּ יְסוּד, הַר סִינִי, קול יהו"ה
 יְחַלֵּל אֵילוֹת דָּא שְׁק"ו צי"ת וְדָא מַלְכוּת, דַּעְלָה
 אֲתָמַר (שם כב א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר, וְדָא אִיהוּ
 מַקּוּלוֹת מִיּוֹם רַבִּים.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם (שם צג ד), אֵלִין טַעְמֵי
 דְּאֲוֲרֵייתָא, דְּאֲתָמַר בְּהוּ (שם מב ח) כָּל
 מְשַׁבְּרֵי וְגַלְיָד עָלֵי עֲבָרוּ, וְאֵלִין אֵינּוֹן זְרָק"א מְק"ף
 שׁוּפָר הוּל"ךְ סְגוּלַתָּא. (דף מז ע"ב) זְרָק"א, קו דִּיזְקָנָא
 דָּאֵת ו', רִישָׁא דִּילִיהּ י', תֵּלַת גַּלְגְּלִים (נ"א אית)
 סְלָקִין בִּיהּ בְּיַמָּא דְּאֲוֲרֵייתָא, וְאֵינּוֹן סְגוּל"ל (נ"א
 סְגוּלַתָּא), וְכָל גַּלְגְּלֵי סְלִיק לִי גַּלְגְּלִים לְעֵילָא,
 וְהָאֲוֹפְנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם (יחזקאל א כ), וְלִזְמַנָּא דִּינְשְׂאוּ
 הָאֲוֹפְנִים לְעוֹמְתָם, מִיַּד נְשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, תְּרִין

לשון הקודש

שנאמר בהם כל משפריד וגליד עלי
 עברו, ואלו הם זרק"א מק"ף שופ"ר
 הול"ך סגולת"א. זרק"א, קו דמות של
 האות ו', הראש שלו י', שלשה גלגלים
 (ש) עולים בו פים של התורה, והם סגול"ל
 (סגולת"א), וכל גלגל עולה לִי גלגלים
 למעלה, והאופנים ינשאו לעמתם, ובזמן
 שינשאו האופנים לעמתם, מיד נשאו

זה בט"ר צת"ג, וזה נצ"ח. קול יהו"ה הצב
 להבות אש, זה חק"ב טנ"ע, וזה הו"ד.
 קול יהו"ה יחיל מדבר, זה יג"ל פז"ק,
 שהוא יסוד, הַר סִינִי, קול יהו"ה יחלל
 אילות, זה שְׁק"ו צי"ת, וזו מלכות,
 שעליה נאמר למנצח על אילת השחר,
 וזהו מקלות מים רבים.
 אדירים משפרי ים, אלו טעמי התורה,

נְקוּדֵין דְּאִינוּן סְגוּלַתָּא סְלָקִין לְהֵימָּא נְקוּדָה תְּדָא
עַל גְּדַפּוּי, וְאַתְּ עֵבִידוּ י"ה, וְדָא אִיהוּ נְשֵׂאוּ נְהָרוֹת
יְהוּ"ה, אִינוּן ב' נְקוּדֵין דְּא', י' לְעִילָא וְי' לְתַתָּא,
סְלָקִין ו' עַל (גְּדַפּוּי) גְּדַפּוּי, וְלֹאן סְלָקִין, אֶלְא
חֻשְׁבְּנָא דְלֵהוּן לְחֻשְׁבֵּן שְׂמָא דְיְהוּ"ה, וְכַד סְלָקִין
לָהּ עַל גְּדַפּוּיָהּ, לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עֲלֵת הָעִילוֹת,
דְּנַחֲתִית עַל גְּבִיָּהּ.

וְעוּד זְרְקָא אִיהוּ יְפָה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל
הָאָרֶץ (תהלים מח ג), אִיהוּ ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְדָא
צְדִיק, וְאִיהוּ עֲנָפָא מְגוּפָא דְאֵילָנָא, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, הַר צִיּוֹן יִרְכְּתֵי צְפוֹן דָּא נְקוּדָה תְּדָא
י' (נ"א א) זְעִירָא אוֹת הַבְּרִית, וְעֲלָה אֲתַמַּר (שם צג)
נְשֵׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, וּמֵאֵי נִיהוּ יִרְכְּתֵי צְפוֹן (שם מח)
דְּסְלָקִין לָהּ לְגַבִּיָּה דְיְהוּ"ה דְּאִיהוּ בְּעֲלָה, וְכַד
סְלָקִין לָהּ לְגַבִּיָּה אֲתַקְרִיאַת הֵיא נְקוּדָה קְרִית
מְלֻךְ רַב.

לשון הקודש

לְקַבְּלָא עֲלֵיהֶם עֲלֵת הָעִלוֹת שְׂיֹרֵד עַל
גְּבִיָּהֶם.
וְעוּד זְרְקָא, הוּא יְפָה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל
הָאָרֶץ, הוּא ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְזֶה צְדִיק,
וְהוּא עֲנָף מְגוּפָא הָאֵילָן, שְׂהוּא הָעֲמוּד
הָאֲמַצְעִי. הַר צִיּוֹן יִרְכְּתֵי צְפוֹן, זו נְקוּדָה
אֲחַת, י' (כ) זְעִירָה, אוֹת הַבְּרִית, וְעֲלָה

נְהָרוֹת יְהוּ"ה, שְׂתֵי נְקוּדוֹת שְׂהֵן סְגוּלַתָּא
עוֹלוֹת לְאוּתָהּ נְקוּדָה אֲחַת עַל כְּנָפוֹ,
וְנַעֲשִׂים י"ה, וְזֶהוּ נְשֵׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, הֵם
שְׂתֵי נְקוּדוֹת שְׂל א', י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה,
עוֹלִים ו' עַל (כנפיו) הַכְּנָפִים, וְלֹאן עוֹלִים?
אֶלְא הַחֻשְׁבוֹן שְׂלָהֶם לְחֻשְׁבוֹן הַשֵּׁם שְׂל
יְהוּ"ה, וּכְשִׁמְעִים אוּתָהּ עַל כְּנָפֵיהֶם,

בְּהֵיָא זְמַנָּא דְסֻלְקַת הֵהִיא נְקוּדָה בְּתֵרִין יְרֵכֵי,
 מְקַבְּלִין לָהּ תֵרִין דְרוּעִין, דְאֵינוּן ב'
 נְהָרוֹת עֲלָאִין, וְסֻלְקוּן לָהּ בְּעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא,
 וְדָא אֵיהוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם (שם צג א), תֵרִין יְרֵכֵי
 אֲזֻלִין לָהּ לְגַבֵי בַעְלָהּ, וְתֵרִין דְרוּעִין אֵינוּן מְקַבְּלִין
 לָהּ לְגַבֵי בַעְלָהּ, וּבְגִין דָּא תֵרִין נְהָרוֹת אֲתִמְר בְּהוּן
 נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהו"ה, וְתֵרִין תְּנַיִינוּן יִשְׂאוּ נְהָרוֹת (שם).

וְעוּד אֲתִמְר בְּה סְלִיקוּ וּנְחִיתוּ, בְּגוּוּנָא דָּא, כִּד
 סֻלְקוּן לָהּ לְגַבֵי עֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אֲתִמְר
 בֵּיה נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כִּד נְחִתִין לָהּ לְגַבֵי
 צְדִיק אֲתִמְר בֵּיה יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְכָּבִים, וּמַה דְהוּה
 סְנוּלָה לְעִילָא בְּגוּוּנָא דָּא כִּד נְחִתָּא לְגַבֵי צְדִיק
 אֲתִעְבִּידַת סְנוּ"ל בְּגוּוּנָא דָּא וּבְגִין דָּא מַה דְהוּה
 לְעִילָא אֲתִנְסַלַת (נ"א אֲתִחֲזַרַת) לְתַתָּא, וּבְגִין דָּא
 אֲתִקְרִיאַת בְּצְדִיק דְכָּבִים.

לשון הקודש

יְרֵכִים מוֹלִיכוֹת אוֹתָהּ לְבַעְלָהּ, וּשְׂתֵי
 זְרוּעוֹת הֵן מְקַבְּלוֹת אוֹתָהּ אֵל בַּעְלָהּ,
 וּמִשּׁוּם זֶה שְׁנֵי נְהָרוֹת נֶאֱמַר בְּהֵם נְשָׂאוּ
 נְהָרוֹת יְהו"ה, וּשְׁנֵי הַשְּׁנָיִים יִשְׂאוּ נְהָרוֹת.
 וְעוּד נֶאֱמַר בְּה עֲלִיָּה וִירִידָה, כְּמוֹ זֶה,
 כְּשִׁמְעִילִים אוֹתָהּ לְעֵמוּד הָאִמְצָעִי נֶאֱמַר
 בּוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כְּשִׁמְרוּדִים
 אוֹתָהּ אֵל הַצְּדִיק, נֶאֱמַר בּוּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת

נֶאֱמַר נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהו"ה, וּמַה הוּא?
 יְרֵכֵי צְפוֹן, שְׁמַעִילִים אוֹתָהּ אֵל יְהו"ה
 שְׂהוּא בַעְלָהּ, וּכְשִׁמְעִילִים אוֹתָהּ אֵלֵינוּ,
 נִקְרְאוֹת הַנְּקֻדָּה הַהִיא קְרִית מְלֻךְ רַב.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁעוּלָה אוֹתָהּ נְקֻדָּה בְּשְׂתֵי
 יְרֵכִים, מְקַבְּלוֹת אוֹתָהּ שְׂתֵי זְרוּעוֹת, שְׂהוּן
 ב' נְהָרוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמַעֲלִים אוֹתָהּ בְּעֵמוּד
 הָאִמְצָעִי, וְזֶהוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, שְׂתֵי

וּבָהּ מִים הַתְּחַתּוֹנִים בְּכָאן, בְּגִין דְּאִינוּן תְּרַעִין
 דְּדַמְעָה, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר שְׁעָרֵי דַמְעָה לֹא
 נִנְעָלוּ, וּבְגִין דְּאִיהִי דַמְעָה דְּלִהוּן, דְּכִים וְדֹאֵי,
 וְצַדִּיק בְּהַ דְּ"ךְ י"ם, וְהָא אִוְקְמוּהוּ (שם עד כא) אַל יֵשׁוּב
 דְּךְ נְכָלָם, וּבִיה אַל דַּמְעָתִי אַל תְּחַרְשׁ (שם לט יג),
 וְעַלָּה אֲתַמַּר (שמות ג ט) צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

תְּנוּעָה דְסָלִיק לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה דָּא רַבִּי עֵי,
 וּבְהַהוּא זְמַנָּא אֲתַקְרִי זְקַן גְּדוֹ"ל, וְאִיהִי
 אֲתַקְרִיאַת קַרְיַת מְלָךְ רַב, וּבְכָאן אִיהוּ זְקַפָּא
 לְגַבֵּיהּ, בְּתַרִּין נְהָרוֹת, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שם טו ו) יְמִינְךָ
 יְהו"ה נְאֻדְרֵי בַפֶּתַח יְמִינְךָ יְהו"ה תְּרַעִין אֹיִב,
 וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בְּיְמִינְךָ נְצַח, מֵאֵי
 בְּיְמִינְךָ דָּא גְּדוֹלָה, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַקְרִי זְקַן

לשון הקודש

דְּכִים, וְמַה שְׁהִיָּה סְגוּלָה לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה:
 כְּשִׁינְרֵדַת אַל תְּצַדִּיק נַעֲשִׂית סְגוּלָה כְּמוֹ
 זֶה: , וּמִשׁוּם זֶה, מַה שְׁהִיָּתָה לְמַעְלָה
 נְטוּלָה (תורה) לְמַטָּה, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרְאֵת
 בְּצַדִּיק דְּכִים.
 וּבָהּ הַמִּים הַתְּחַתּוֹנִים בּוֹכִים, מִשׁוּם
 שְׂהֵם שְׁעָרֵי דַמְעָה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר שְׁעָרֵי
 דַמְעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא הַדַּמְעָה
 שְׁלָהֶם, דְּכִים וְדֹאֵי, וְצַדִּיק בְּהַ דְּ"ךְ י"ם,
 וְהָרֵי פְרָשׁוּהוּ אַל יֵשׁוּב דְּךְ נְכָלָם, וְבוּ אַל
 דַּמְעָתִי אַל תְּחַרְשׁ, וְעַלֵּיהּ נֹאמַר צַעֲקַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.
 הַתְּנוּעָה שְׂמַעְלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָה זֶה
 רַבִּי עֵי, וּבְאֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זְקַן גְּדוֹ"ל,
 וְהִיא נִקְרְאֵת קַרְיַת מְלָךְ רַב, וְאִיפֹה הוּא
 זְקַן אֵלָיו? בְּשְׁנֵי נְהָרוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֵם
 יְמִינְךָ יְהו"ה נְאֻדְרֵי בַפֶּתַח יְמִינְךָ יְהו"ה
 תְּרַעִין אֹיִב, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר נְעִימוֹת
 בְּיְמִינְךָ נְצַח. מַה זֶה בְּיְמִינְךָ? זוּ גְּדוּלָה,
 בְּאֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זְקַן גְּדוֹ"ל, וּכְשִׁינְרֵדַת

דְּכִים, וְמַה שְׁהִיָּה סְגוּלָה לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה:
 כְּשִׁינְרֵדַת אַל תְּצַדִּיק נַעֲשִׂית סְגוּלָה כְּמוֹ
 זֶה: , וּמִשׁוּם זֶה, מַה שְׁהִיָּתָה לְמַעְלָה
 נְטוּלָה (תורה) לְמַטָּה, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרְאֵת
 בְּצַדִּיק דְּכִים.
 וּבָהּ הַמִּים הַתְּחַתּוֹנִים בּוֹכִים, מִשׁוּם
 שְׂהֵם שְׁעָרֵי דַמְעָה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר שְׁעָרֵי
 דַמְעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא הַדַּמְעָה
 שְׁלָהֶם, דְּכִים וְדֹאֵי, וְצַדִּיק בְּהַ דְּ"ךְ י"ם,
 וְהָרֵי פְרָשׁוּהוּ אַל יֵשׁוּב דְּךְ נְכָלָם, וְבוּ אַל

גְּדוּ"ל, וְכַד נַחַתַּת בְּצַדִּיק אֶת־קַרְיַאת זָקֵף קָטָן,
 וּמֵאֵי אֵיחֵי תְּנוּעָה דְקָא נַחִית לָהּ, דָּא תְּבִירָה,
 רַבִּי עַל לִימִינָא, אַרְךְ אַפִּים עַל בִּינוּנִים, וּבִיה אֵיחֵי
 מֵאַרְיָךְ, תְּבִירָה לְשִׁמְאַלָּא, תְּבִירוּ דְחֵיבִינָא, חַד
 סָלִיק בְּתַקִּיעָה וּמֵאַרְיָךְ בָּהּ, וְחַד נַחִית לָהּ
 בְּשַׁבְּרִים, שְׁלִשְׁלָת דָּא תְּרוּעָה קְשׁוּרָא דְתְּרוּעָה,
 דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר"ק דְּלִתְתָּא, בְּשִׁלְשֻׁלָּת סָלְקָא,
 בְּשׁוּר"ק נַחֲתָא, הֵא אֵיחֵי סָלָם (נ"א חל"ם) דְּסָלְקָא
 לְעִילָא, וְהֵא אֵיחֵי סָלָם (נ"א חירק) דְּנַחֲתָא לְתַתָּא,
 וְהֵינּוּ דְרַגְנָא תְּרִי טַעְמִי.

וְעַנּוּיָא דְשְׂכִינְתָּא אַף עַל גַּב דְּאֵיחֵי בְּתַלַּת
 סְטְרִין, בְּתַקִּיעָה דְּאֵיחֵי דִּינָא רַפִּיָּא
 רַפִּיָּה, וּבְשַׁבְּרִים דְּאֵיחֵי דִּינָא קְשִׁיָּא דְּגִ"ש גְּבוּרָה,
 לִית לָהּ עַנּוּיָא בְּעַנּוּיָא דְּבַעֲלָה דְּאֵיחֵי תְּרוּעָה,
 שְׁלִשְׁלָת, וְרַזָּא דְּמִלָּה אֵין קוּל עַנּוּת גְּבוּרָה (שמות)

לשון הקודש

עולה, בְּשׁוּר"ק יוּרְד, זְהוּ סָלָם (חל"ם)
 שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, וְזְהוּ סָלָם (חירק) שְׁיִוְרְד
 לְמַטָּה, וְהֵינּוּ דְרַגְנָא שְׁנֵי טַעְמִיִּים.
 וְעַנּוּיָא שֶׁל הַשְּׂכִינָה, אַף עַל גַּב שְׁהִיא
 בְּשִׁלְשָׁה אֲדָדִים, בְּתַקִּיעָה שְׁהִיא דִּין
 הַרְפָּה רַפִּיָּה, וּבְשַׁבְּרִים שְׁהוּא דִּין
 הַקְּשָׁה דְּגִ"ש גְּבוּרָה, אֵין לָהּ עַנּוּיָא בְּעַנּוּיָא
 שֶׁל בַּעֲלָה שְׁהִיא תְּרוּעָה, שְׁלִשְׁלָת,

בְּצַדִּיק נִקְרְאת זָקֵף קָטָן. וּמַה הִיא
 הַתְּנוּעָה שְׁמוּרִידָה אוֹתָהּ? זֶה תְּבִירָה,
 רַבִּי עַל לִימִין, אַרְךְ אַפִּים עַל בִּינוּנִים,
 וְכוּ הוּא מֵאַרְיָךְ. תְּבִירָה לְשִׁמְאַל, שְׁבִרוּן
 הַרְשָׁעִים, אַחַד עוֹלָה בְּתַקִּיעָה וּמֵאַרְיָךְ
 בָּהּ, וְאַחַד מוּרִיד אוֹתָהּ בְּשַׁבְּרִים.
 שְׁלִשְׁלָת זֶה תְּרוּעָה, הַקְּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם,
 דִּיּוֹקְנֵי שֶׁל שׁוּר"ק שְׁלִשְׁלָת,